

व्याधूर्णितमहाशस्त्रं वाणसंयुक्तकार्मुकं ।
 घोरं शूरजनाकीर्णं मरुदम्बुदनिस्वनं ॥ ५० ॥
 तं दृष्ट्वा बलमायातं राज्ञसानामलङ्कृतं ।
 संचचाल कपीनां च बलमुच्चैर्ननाद च ॥ ५१ ॥
 प्रगृहीतमहावृक्षं समुत्क्षिप्तमहाशिलं ।
 समतिष्ठत दुर्धर्षं परस्पर्कतोद्यमं ॥ ५२ ॥
 जवेनाप्लुत्य तु पुनस्तद्वलं रक्षसां मरुत् ।
 अभ्यधात् प्रत्यरिबलं पतङ्गा इव पावकं ॥ ५३ ॥
 तेषां भुजपरामर्षाद्विसृष्टाशनयः शरैः ।
 वानराणां बलश्रेष्ठे न्यपतंश्च मरुस्रशः ॥ ५४ ॥
 ततो वेगात् समुत्पेतुर्हरयो वै युयुत्सवः ।
 तरुश्रेष्ठैर्तलश्रेष्ठैरुद्यतैर्मुष्टिभिस्तथा ॥ ५५ ॥
 आपतत्तस्तथैवाशु कपयो भीमविक्रमाः ।
 प्रवीरानभिसंजघ्नू रक्षसांस्ते तरस्विनः ॥ ५६ ॥
 मुष्टिभिर्वज्रनिष्पेषैर्निष्पिष्टा रक्षसर्षभाः ।
 निपेतुर्वायुमथिता भग्ना इव मरुद्गुमाः ॥ ५७ ॥
 घ्नन्तमन्यं जघानान्यः पातयन्तमपातयत् ।
 जिघृक्षुमन्यो जगृहे दशन्तमदशत् तथा ॥ ५८ ॥
 प्रदीप्तास्यास्तथा चान्ये प्रहारेण प्रपीडिताः ।
 क्लिश्यमानास्तथा चान्ये क्लेशयन्तः पृथक् पृथक् ॥ ५९ ॥